

B, C), in qua B sit positius et < \sqrt{D} ; A vero si est positius, vel — A, si A negatius, inter \sqrt{D} et $\sqrt{D} - B$ situs.

Sol. Supponimus in forma proposita vtramque conditionem nondum locum habere; alioquin enim aliam formam querere opus non esset. Porro obseruamus, in forma determinantis *non-quadrati* terminum primum vel ultimum = o esse non posse (art. 171, ann.). Sit $b' \equiv -b$ (mod. a') atque intra limites \sqrt{D} et $\sqrt{D} - b$ situs (accepto signo superiori, quando a' positius, inferiori, quando est negatius) quod fieri posse simili ratione vt art. 3, facile demonstratur, ponaturque $\frac{b'b' - D}{a'} = a''$, qui erit integer, quia $b'b' - D \equiv bb - D \equiv aa' \equiv o$ (mod. a'). Iam si $a'' < a'$, fiat denuo $b''' \equiv -b''$ (mod. a'') et inter \sqrt{D} et $\sqrt{D} - a''$ situs (prout a'' positius vel negatius) et $\frac{b'''b''' - D}{a''} = a'''$. Si hic iterum $a''' < a''$, sit rursus $b'''' \equiv -b'''$ (mod. a'''), et inter \sqrt{D} et $\sqrt{D} - a'''$ situs atque $\frac{b''''b'''' - D}{a'''} = a''''$. Haec operatio continetur, donec in progressione a', a'', a''', a'''' etc. ad terminum a^{m+1} perueniatur, praecedente a^m non minorem, quod tandem euenire debet, quia alioquin progressio infinita numerorum integrorum continuo decrescentium haberetur. Tum positis $a^m = A$, $b^m = B$, $a^{m+1} = C$, forma (*A, B, C*) omnibus conditionibus satisfaciet.

Dem. I. Quoniam in progressione formarum (a, b, a') , (a', b', a'') , (a'', b'', a''') etc. quaevis praecedenti est contigua: ultima (A, B, C) primae (a, b, a') proprio aequiualens erit.

II. Quia B inter \sqrt{D} et $\sqrt{D} \mp A$ situs est (acciendo semper signum superius quando A est positius, inferius quando A est negatius): patet, si ponatur $\sqrt{D} - B = p$, $B - (\sqrt{D} \mp A) = q$, hos p, q fore positios. Iam facile confirmatur, fore $qq + 2pq + 2p\sqrt{D} = D + AA - BB$; quare $D + AA - BB$ erit numerus positius, quem ponemus $= r$. Hinc propter $D = BB - AC$, fit $r = AA - AC$, adeoque $AA - AC$ numerus positius: quia vero per hyp. A non est maior quam C , manifesto illud aliter fieri nequit, quam si AC est negatius, adeoque signa ipsorum A, C opposita. Hinc $BB = D + AC < D$ adeoque $B < \sqrt{D}$.

III. Porro quia $-AC = D - BB$, erit $AC < D$, et hinc (quia A non $< C$), $A < \sqrt{D}$. Quare $\sqrt{D} \mp A$ erit positius, adeoque etiam B , qui inter limites \sqrt{D} et $\sqrt{D} \mp A$, est situs.

IV. Hinc a potiori $\sqrt{D} + B \mp A$ positius, et quia $\sqrt{D} - B \pm A = -q$, est negatius, $\pm A$ situs erit inter $\sqrt{D} + B$ et $\sqrt{D} - B$. Q. E. D.

Ex. Proposita sit forma (67, 97, 140), cuius determinans $= 29$. Hic inuenitur pro-

gressio formarum (67, 97, 140), (140, — 97, 67) (67, — 37, 20) (20, — 3, — 1), (— 1, 5, 4). Ultima erit quaesita.

Tales formas (A , B , C) determinantis positui non-quadrati D , in quibus A positivus acceptus iacet inter $\sqrt{D} + B$ et $\sqrt{D} - B$, B vero positivus est atque $< \sqrt{D}$, *formas reductas* vocabimus. Formae itaque reductae determinantis positui non-quadrati aliquantum differunt a formis reductis determinantis negativi; sed propter magnam analogiam inter has et illas, denominations diuersas introducere nolumus.

184. Si aequivalentia duarum formarum *reductarum* determinantis positui aequa facile dignosci posset, ut in formis determinantis negativi (art. 172), aequivalentiam duarum formarum *quarumcunque* eiusdem determinantis positui nullo negotio dijudicare possemus. Sed hic res longe aliter se habet, fierique potest ut permultae formae reductae inter se aequivalentes sint. Antequam itaque problema hoc aggrediamur, profundius in naturam formarum reductarum (determinantis positui non-quadrati, quod semper hic subintelligendum) inquirere necesse erit.

i) Si (a , b , c) est forma reducta, a et c signa opposita habebunt. Nam positio determinante formae $= D$, erit $ac = bb - D$, adeoque, propter $b < \sqrt{D}$, negativus.